

KESKUSKOMITEALLE

Kirjoittaa Starik. Olen lukenut Zemljatshkan ja Konjagin kirjeet. Luoja ties, mistä Konjagin on saanut päähänsä, että olen nyt huomannut edustajakokouksen tarpeettomaksi. Päinvastoin vakuutan edelleenkin, että se on ainoa rehellinen keino ja että vain likinäköiset ihmiset tai pelkurit voivat vältellä tätä johtopäätöstä. Vaadin edelleenkin, että tänne lähetetään ehdottomasti Boris, Mitrofan ja Loshad, ehdottomasti, sillä ihmisten on itsensä nähtävä tilanne (erikoisesti Neuvoston istuntojen jälkeen muodostunut tilanne) eikä puhua puuta heinää kaukaa piilottaen pään siiven alle ja käyttäen hyväksi sitä, että Keskuskomitea on täältä niin etäällä, että saa ratsastaa kolme vuotta eikä sittenkään pääse perille.

Mikään ei ole sen typerämpää kuin sellainen mielipide, että edustajakokouksen koollekutsumisen hyväksi tehtävä työ, komiteoissa harjoitettava agitaatio, harkittujen ja jyrkkien (eikä löyhien) päätöslauselmien läpivieminen niissä *tekee mahdottomaksi* „positiivisen” työn tai on risti-riidassa sen kanssa. Tuo mielipide heijastaa vain sitä, ettei kyetä käsittämään puolueessa nykyään muodostunutta poliittista tilannetta.

Puolue on tosiasiallisesti revitty kahtia, säännöt muutettu rätiksi ja organisaatio häväisty, vain huolettomat poshehonjelaiset voivat enää olla näkemättä sitä. Mutta sille, joka sen on käsittänyt, täytyy olla selvää, että martovilaisten harjoittamaan painostukseen on vastattava niin ikään painostuksella (eikä hölisemällä iljettävästi rauhasta j.n.e.). Kaikki voimat onkin käytettävä painostukseen. Teknillistä puolta, kuljetuksia ja vastaanottoa hoitakoot *yksinomaan* apuvoimat, apulaiset, asiamiehet. Olisi ääretömän typerää käyttää siihen KK:n jäseniä. Keskuskomitean jäsenten *on vallattava* kaikki komiteat, pantava

liikekannalle enemmistö, kierrettävä Venäjää, liitettävä meikäläiset lujasti yhteen, ryhdyttävä painostamaan (vastaukseksi martovilaisten hyökkäilyihin), painostamaan Pää-äänenkannattajaa, painostamaan päätöslauselmilla, joissa 1) vaaditaan edustajakokousta; 2) *kysytään* Pää-äänenkannattajan toimitukselta, alistuuko se toimituksen kokoonpanoa koskeviin edustajakokouksen päätöksiin; 3) tuomitaan uusi „Iskra” „poroporvarillisesti tunteilematta”, kuten Astrakan, Tver ja Ural tekivät joku päivä sitten. Nämä päätöslauselmat on julkaistava Venäjällä, olemme jo satoja kertoja sanoneet sen.

Mielestäni meillä KK:ssa on tosiaan byrokraatteja ja formalisteja eikä vallankumousmiehiä. Martovilaiset sylkevät heidän silmilleen, he pyyhkivät naamaansa ja opettavat minua: „taistelu on turhaa!”... Vain byrokraatit voivat olla nyt näkemättä, ettei Keskuskomitea ole Keskuskomitea, ja on naurettavaa, kun se yrittää olla KK. Joko Keskuskomiteasta tulee järjestö, joka *sotii Pää-äänenkannattajaa vastaan*, sotii teoin eikä sanoin, sotii komiteoissa, tai Keskuskomitea on tarpeeton rätti, joka aiheellisesti heitetään menemään.

Ymmärtäkää nyt sentään, että martovilaiset ovat tehneet peruuttamattomasti lopun sentralismista. Heittäkää hiiteen idioottimaiset muodollisuudet, ottakaa komiteat haltuunne, opettakaa *niitä* taistelemaan puolueen puolesta ulkomaista kerholaisuutta vastaan, laatikaa niille lentolehtisiä (se ei estä agitoimasta edustajakokouksen puolesta, vaan auttaa agitoimaan sen puolesta!), pankaa apuvoimat hoitamaan teknillistä puolta. Johtakaa sotaa Pää-äänenkannattajaa vastaan tai jättäkää yleensä naurettavat luulottelut, että te „johdatte”... pyyhkimällä sylkeä kasvoiltanne.

Clairin menettely on häpeällistä, ja vieläkin kurjempaa on se, että Konjaga hyväksyy sen. Mikään ei suututa minua nyt niin kovin kuin „niin sanottu” Keskuskomiteamme. Addio*.

Starik

*Kirjoitettu
helmikuun jälkipuoliskolla 1904
Lähetetty Genevestä Venäjälle
Julkaistu ensi kerran v. 1929*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*

* — Hyvästi. Toim.